

מסכת זבחים

פרק ב' משנה ה'

לאכל פזית בחוץ ובזית למן אחר, פזית למן אחר ובזית בחוץ, כחצית
זית בחוץ וכחצית זית למן אחר, כחצית זית למן אחר וכחצית זית בחוץ,
פסול ואין בו כרת. אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם מחייבת
הזמן קדמה למחשבת המקום, פגول וחייבים עלייו כרת. ואם
מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן, פסול ואין בו כרת.
וחכמים אומרים זה וזה פסול ואין בו כרת. לאכל כחצית זית
ולתקтир כחצית זית, כשר, שאין אכילה והקטרת מצטרפין: